

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6460/2022
07.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Деспотовић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“, Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 453/2022 од 10.02.2022. године, у седници одржаној дана 07.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 453/2022 од 10.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 453/2022 од 10.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 201/19 од 24.11.2021. године, ставом 1. изреке, одбијени су као неосновани истакнути приговори недостатка активне легитимације и застарелости потраживања. Ставом 2. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је апсолутно ништав споразум о накнади за експроприсано земљиште бр. ...-.../...-... од 22.01.2013. године закључен код Секретаријата за урбанизам и имовинско-правне послове Града Врања, између овде парничних странака, којим је одређена висина накнаде за експроприсано земљиште. Ставом 3. изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето грађевинско земљиште и то за кп бр. .../..., површине 79 м² и кп бр. .../... површине 1331 м², исплати укупан износ од 290.532,84 динара са законском затезном каматом почев од 24.12.2021. године као дана пресуђења па до коначне исплате, док је одбијен као неоснован захтев, тужиоца за траженом законском каматом на досуђени износ

почев од 22.02.2013. године па до дана пресуђења. Ставом 4. изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 171.220,00 динара са законском затезном каматом од извршности ове пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 453/2022 од 10.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и наведена првостепена пресуда је потврђена у ставовима првом, другом, у обавезујућем делу става трећег и у ставу четвртм изреке.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, у конкретном случају нису испуњени. Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за утврђење ништавости споразума о накнади за експроприсано земљиште и о исплати припадајуће разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште (по основу закљученог споразума) и тражене накнаде за грађевинско земљиште, уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано у истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Наиме, код утврђења да је пре доношења правноснажног решења о експропријацији донет плански докуменат о пренамени земљишта из пољопривредног у градско грађевинско земљиште, као у конкретном случају, у таквој ситуацији се новчана накнада одмерава у складу са стварним статусом земљишта. Стога су без утицаја приложене судске (ревизијске) одлуке, јер је у њима одлучено на основу другачијег чињеничног стања и правног основа. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости споразума поднета је 09.10.2017. године, а преиначена је поднеском од 29.01.2018. године истицањем и новчаног захтева, који је смањен на рочишту од 24.11.2021. године (на којем је закључена главна расправа) на износ од 290.530,84 динара, који представља вредност предмета спора.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, у коме се тужбени захтев односи на потраживање у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић